

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 47. Controversia inter Regem Angliæ & Archiepiscopum Cantuariensem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII. quem illi Papa tradidit per diploma da
 A. C. 1297. tum 17 Decembris 1296.

§. XLVII.

*Controversia inter Regem Angliæ
 Et Archiepiscopum Cantua-
 riensem.*

Die S. Hilario sacra 14 Januarii an.
 1297 Robertus Archiepiscopus Can-
 tuariensis Londini in templo S. Pauli cum
 suis Suffraganeis concilium provinciale
 habebat. Ibi per dies octo agebant de
 petito a Rege subsidio; nec invenire
 modum poterant, quo ei facerent satis.
 Qua re is graviter offensus eos declara-
 vit expertes tutelæ suæ; misit eis ob-
 viam viros, qui velut aperto in bello eis
 optimos equos adimerent; interdixit
 legulejis suis, ne pro illis in curia re-
 gii ærarii, vel coram reliquis tribuna-
 libus causam dicerent. Mandavit præ-
 terea, ut omnes Clerici aut proven-
 tum suorum partem quintam sponte
 ipsi penderent, aut universa bona sua
 derelinquerent. Quidam in aula fun-
 gentes officiis gerebant morem, ut re-
 dimerent ejus præsidium, atque cæteros
 suo exemplo post se traherent. Pro-
 Comites occupata mox cuncta Cleri
 bona, quæ moveri tum poterant, tum
 nequi-

Westmun.

p. 492.

Nic. Trivet.

to. 8. Spicil.

p. 682.

nequibant, & in beneficiariis laicorum Sæcul. XIII.
 prædiis erant, fisco regio addicebant: A. C. 1297.
 pretium quoque imponebant illis, ut quam
 primum eadem venum exponerent.
 Capiebantur etiam bona Archiepiscopi
 Cantuariensis, qui paulo plus æquo fir-
 mus in sententia, qua Regi obstabat, vi-
 debatur, & malum patiente ferebat ani-
 mo. Clerum totum magnæ premebant
 angustia: siquid Regi tribuerent, me-
 tuebant, ne incurrerent in anathema
 diplomatis: *Clericis laicos*: si concede-
 rent nihil, videbant haud posse se effugere
 vim in se irruentem.

Vigesima sexta Martii eodem anno
 1297 Archiepiscopus Cantuariensis ite-
 rum quosdam suis e Suffraganeis convo-
 cavit in ædem S. Pauli Londinensem: p. 430.
to. II. Conc.
p. 1421.
 ubi duo Advocati, totidemque Fratres
 Prædicatores pro viribus demonstrabant,
 Papæ inhibitionem non obstare, quin
 Clerus belli tempore Regi de suo succur-
 rere possit. Ibidem vetabatur etiam sub
 poena carceris, ne quod anathema con-
 tra Regem ac illos, qui tutelam ejus im-
 plorassent, promulgaretur, eo quod is pro
 se ac illis ad Romanam curiam appel-
 lasset. Ita solutum est concilium, post-
 quam Archiepiscopus monuerat, ut si-
 bi quisque Præsulum, quantum posset,
 consuleret.

Sæcul. XIII.

A.C. 1297.

Ibid.

Tribus post mensibus edidit editum, in quo ait: In ultimo concilio Londinensi post diem S. Hilarii celebrato statutum est, ut in cathedralibus cæterisque cujusvis dioceseos templis anathemate majore devincti denuntiarentur omnes illi, qui bona ecclesiastica auferrent non permittentibus Dominis aut ipsorum Prætoribus. At postea comperimus cum dolore, has denunciations omnino aut ex parte commissas esse a quibusdam Collegis nostris: quod improbis addere posset animum talia perpetrandi crimina, qualia jam commiserunt. Dein Richardo Episcopo Londinensi, cui hanc sanctionem inscripsit, præcipit, ut anathema in singulis suæ dioceseos templis curet promulgandum ardentibus cereis & inter sonum æris campani: nam laicorum mentes, adjungit, magis feriunt ejusmodi ceremoniæ, quam anathematis ipsum. Dabat 10 Jul. an. 1297. Atque credendum est hoc præscriptum ad reliquos provinciæ Episcopos missum fuisse.

Westmunst.

p. 430.

Trivet.

p. 686.

Rex Eduardus reconciliato secum Archiepiscopo ereptas possessiones restituerat, se præparans ad transitum in Flandriam: & quarta decima ejusdem mensis Julii tabulatum in grandi aula Vestmonasteriensi exstructum conscendit

dit comitantibus se filio suo, & Archiepiscopo, Comiteque Varvicensi, præsente populo. Ibi Rex diffluens lacrymis, magna animi modestia errorum veniam petebat; fatebatur se non ita præfuisse subditis, ut debuisset: excusabat tributa eis imposita per necessitatem propulsandi hostes regni: spondebat se post reditum suum eis omnia redditurum; atque, si non rediret, commendabat eis suum filium coronandum. Archiepiscopus solutus in lacrymas id promittebat: & universus populus fidelitatem suam extensis indicabat manibus.

Secul. XIII.
A.C. 1297.

§. XLVIII.

Papa Sardiniae Regem constituit.

Jacobo Arragonum Regi eodem anno 1297 Romam delato Papa Bonifacius 4 Aprilis Sardiniam & Corsicam pro ipso ac omnibus ipsius posteris jure fiduciario contulit ea lege, ut Ecclesiae Romanae Rayn. 1297. certum copiarum numerum subministraret, & quotannis bis mille selibrarum argenti censum solveret. Possessionem ei tradidit per poculum aureum, & fidelitatis juramentum ab eo recepit. Hoc illi regnum jam sponderat per diploma 20. Jan. 1296 datum, cum eum Ecclesiae